

»To je res nerodna reč! Šime, revež si. Pa menda noga vendar ni zlomljena?«

»O, so jo že videli stric Kobalov, in do jutri moramo počakati. Jutri pridejo, da jo uravnajo,« se je oglasil Šime.

Stric Kobalov uravnava v naših krajih spahnjene, podvite ude. Malo bistro pogleda očanec, zgrabi bolno pest ali gleženj, in ti rečeš samo: »Av!« pa je dobro!

»No, tak zdaj boš pa spet kmalu skakal!«

Ko sem odhajal, mi je rekel Šime potihó: »Ata so sanke vrgli v peč, jaz bom pa precej naredil druge!«

Tak je naš Šime zimski čas.

Anton Žužek:

Svečan.

*Tiho gre čez hladne njive
dih gorak iz drugih krajev,
pesem spè cvetočih gajev
skozi jablan veje krive.*

*Nâd zelenih, solnčnih sanj
zlate lestve pno z neba se,
v tihem čakanju smehljá se
mati zemlja v lepi dan.*

